

Bông cỏ may.

Trúc Phương

Những ngày chửa nhập ngũ anh hay dắt em về vùng ngoại ô có cỏ bông
may Ở đây êm vắng thưa người còn ta với trời Thời gian vào
đêm rừng sao là nền khói sương giăng lối cỏ quen Tóc mây thơm mùi
cỏ đưa anh thoát xa dần vùng trần gian với những ưu tư Cỏ may đan gấu chân
tròn đường tìm bước mòn Sợ khi người đi để thương để
nhớ tiếng yêu đương ai nữ chối từ Đường hành quân nắng cháy da
người tuổi thiếu vui vẫn thương mình thương đời Nhiều khi trong
giấc mộng mờ hôi kêu tên em kêu chỉ một tên
Những ngày anh đi khỏi xin em chớ đi lại vùng tình yêu lấm bầy nhân
gian để đêm khói thuốc tay vàng tìm nhau thấy gần Ngủ trên cỏ
may thường khi vào tối nhớ hương may nhớ cả người.